

[Poul Hansen (Svendborg).]

get som muligt, og vi skal ikke gøre det sværere end nødvendigt. Men det synes mig f. Eks. betænkeligt, at man for at undgaa Lodsskifte ved Knudshoved, naar man kommer oppefra — det vil tage højst et Kvarter, naar Lodsens er paa sin Plads —, lader Lodserne have Tørn i op til 36 Timer i Stræk; det er det, der sker i de Tilfælde, hvor en Lods gaar om Bord ved Skagen for at føre et Skib f. Eks. til Trälleborg. Jeg tror derfor, at man burde overveje en anden Ordning end den her foreslaaede.

For Nyborg-Lodserne — det staa fast — kan man ikke opretholde den nuværende Ordning. Men jeg stiller det Spørgsmaal: Vilde det være urimeligt at ordne det saaledes, at der, naar f. Eks. Frederikshavner-Lodsens kom til Nyborg efter at have taget sine 14—18 Timers Tørn fra Skagen, skiftedes Lods? Derved vilde man opnaa flere Ting. For det første opnaaede man, at Nyborg Lodseri — og nu bliver der jo en Lods mere — fik mere at bestille og derved Indtægter, der stod i Forhold til det, de opnaar oppe i Frederikshavn. Og for det andet opnaaede man — og det lægger jeg nu særlig Vægt paa —, at Skibene vilde faa en frisk Mand om Bord til Gavn og Sikkerhed og til Hindring af Overanstrengelse; 34—36 Timers uafbrudt Arbejdstørn hører efter min Mening ingen Steder hjemme, og der er da ogsaa Lande, hvor man har lovgivet paa dette Omraade.

Almindeligvis er det saaledes, at Nyborg Lodseri i Samarbejde med Korsør Lodseri kan overkomme Arbejdet. Skulde et saadant Tilfælde indtræffe, at et af disse to Store Bælt Lodserier ikke kan levere Mandskab, er der jo ikke andet at gøre, end at den anden Lods undtagelsesvis maa føre Skibet videre; ingen af os ønsker jo, at Skibsfarten skal sinkes. Jeg fremsætter derfor denne Tanke til Overvejelse og vilde meget gerne, om vi kunde behandle den i et Udvalg.

Damsgaard: Paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale den foreslaaede Ændring til Lodsloven. Jeg skal ikke argumentere meget, men henvise til den højtærede Ministers Tale for et Øjeblik siden, idet jeg tilføjer, at jeg er enig i de Betragtninger, den højtærede Minister gjorde gældende.

Det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Svendborg) nævnte en Række Forhold i Relation til den foreslaaede Ændring, bl. a. det Forhold, at de Frederikshavner- og Helsingør-Lodser sejler hele Turen igennem

f. Eks. fra Skagen til Trälleborg. Det er muligt, at det er en lovlig lang Vagttørn, men Lodserne gør det jo frivilligt, og formentlig gør de det da ogsaa gerne. Det forekommer mig ikke rimeligt at paabyde tvunget Lodsskifte ved Nyborg og Korsør, saa meget mindre som, mig bekendt, hverken Rederierne, Skibsforsikringsselskaberne eller Lodsforeningen har klaget over den gennemgaaende Lodsning.

Jeg vil anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling, men vil naturligvis ikke, hvis det absolut ønskes, sætte mig imod en kort Udvalgsbehandling.

Jeg vil gerne have Lov at omtale en Sag, der ogsaa sorterer under den højtærede Marineminister, og som vedrører Redningsmændene ved de danske Kyster. Gennem min Udtalelse vil jeg, om muligt, understøtte den Henvendelse, den højtærede Minister har modtaget fra Foreningen af danske Redningsmænd. Disse Redningsmænd, ikke mindst ved Jyllands Vestkyst, har igennem Aarene døjet mangen haard Tørn og reddet mange Menneskeliv; jeg tror, at det siden 1852 drejer sig om et Tal paa omkring 12 000 Mennesker. Redningsvesænet har 1ste Klasses Materiel, men det kniber med Tilgang af dygtige og kvalificerede unge Mænd. Skulde Mandskabets Kvalitet og Egnethed til Opgaven undergaa en væsentlig Forringelse, fordi de unge Mænd, navnlig Fiskere, der egner sig som Redningsmænd, ikke melder sig, er der Fare for, at den høje Standard, dansk Redningsvesæn hidtil har haft, skal dale, og at den Anseelse, som dansk Redningsvesæn har baade i vort eget Folk og i fremmede Nationer, vil lide herunder. Det er ikke alene saadan, at der melder sig for faa til Redningsvesænets Tjeneste, men det sker ikke saa sjældent nu, at dygtige, yngre Folk forlader Redningsvesænet, fordi de synes, at Lønnen er for ringe. De ældre Redningsmænd saa og ser endnu oftest saaledes paa det, at det, foruden at der opnaas en beskedent Fortjeneste, ogsaa er en Ære at staa i Redningsvesænets Tjeneste. Denne ideale Indstilling findes sikkert ogsaa hos de yngre. Men det hindrer alligevel Tilgangen af egnede Folk, at der ikke er en rimelig Fortjeneste forbundet med at staa til Raadighed for Redningsvesænet. Lønnen til Redningsvesænets Mandskab er for Tiden for Opsynsmænd 50 Kr. pr. Maaned, Baadsformænd 40 Kr. pr. Maaned og for Baads- og Betjeningsmænd 30 Kr. pr. Maaned, hvortil der i de sidste Aar er givet et midlertidigt Dyrtidstillæg, saaledes at Lønnen for de tre Kategorier af Redningsmænd bliver henholdsvis 65 Kr., 52 Kr. og 39 Kr.